அவர் தமது பரிசுத்தவான்களின் பாதங்களைக் காப்பார், துன்மார்க்கர் இருளில் மௌனமாவார்கள், பெலத்தினால் ஒருவரும் மேற்கொள்ளுவதில்லை. - 1சாமு 2:9

MESSAGE FOR THE MONTH

க்டுஸ்துவுக்குள் அன்பானவர்கடினு!

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் உங்களுக்கு என் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். கடந்த மாதத்தில் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையை உற்சாகமாய் கொண்டாட ஆண்டவர் நமக்கு கிருபை செய்தார். தேவாதி தேவனுக்கே ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக! ஆமென். இந்த புதிய மாதத்தையும் காணக் கிருபை செய்த தேவன் நம் ஒவ்வொருவரையும் ஆசிர்வதித்து வழி நடத்துவாராக ஆமென்.

".... உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்." - (மத்தேயு. 6:8)

ஓர் அரசன் தன் பிறந்த நாளன்று தன் நாட்டு மக்களுக்குப் பரிசு கொடுக்க விரும்பினான். தன் அரண்மனையின் ஓர் அறையில் அங்குள்ள பொருள்களில் ஆளுக்கொன்று எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவிப்புக் கொடுத்து அதற்காக ஒரு நாளையும் நேரத்தையும் குறிப்பிட்டிருந்தான். அரசன் குறித்த அந்த நாளும் வந்தது. ஏராளமான மக்கள் அரண்மனையின் முன்கூடிவிட்டனர். அந்த வேளை வந்த போது கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. மக்கள் ஒருவர் முன் ஒருவர் நெருக்கிக் கொண்டு உள்ளே ஓடினர். அரசன் புன்னகையோடு அங்கு நின்று கொண்டிருந்தான். ஒரு முதியவர் எந்த ஒரு அவசரப்படாமல் அரசனை நோக்கிய வண்ணமாக நடந்து வந்தார். அரசன் அருகில் வந்தவர், அரசனைக் கட்டித் தழுவிக் கொண்டார். அரசனைத் தூக்க முயன்றார். அரசன் வியந்து "உள்ளே சென்று வேண்டிய பொருளை எடுத்துக் கொள்ளாமல், என்னை ஏன் தூக்குகிறீர்" என்றான் அதற்கு முதியவர் "உம்மை எடுத்துக் கொண்டால் உமக்குள்ளதெல்லாம் எனக்குத் தானே சொந்தம்" என்றார். அந்த பெரியவரின் அறிவுத் திறன் எவ்வளவு உயர்ந்ததென்று இங்கு நாம் காண்கின்றோம்.

நமது முழு கவனமும் சிந்தையும் ஆண்டவர் தரும் ஆசிர்வாதங்களின் பேரில் அல்ல. அனைத்து ஆசிர்வாதங்களுக்கும் ஊற்றும் உறைவிடடுமாய் இருக்கின்ற ஆண்டவர் பேரிலேயே உறவையே ஆண்டவர் தம் பிள்ளைகளாகிய நம்மிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறார்.

அன்பானவர்களே ஜெபித்த நம் முழு கவனமும், நாம் கேட்கும் காரியங்களிலே அல்லாமல் ஜெபத்தைக் கேட்கும் ஆண்டவர் பேரிலேயே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் நம் பரமதந்தை நாம் கேட்கும் முன் சகலத்தையும் அறிந்தவராயும், நம் நாவில் சொல் பிறவாததற்கு முன்னே நம் தேவைகளை உணர்ந்தவராயும், அத்துடன் ஜெபத்திற்குப் பதில் கொடுக்க ஆவலுள்ளவராயும் இருக்கிறார். ஆகவே, நம்மையும், நம் காரியங்களையும் நம் அன்பின் ஆண்டவரிடம் ஒப்புவித்தவர்களாய், அவரைப் பற்றிய சிந்தையுள்ளோராய் ஜெபித்த பின் காணப்படுவோமாக கிறிஸ்துவின் வழி நடத்துதல் நம்மை நடத்துவதாக! ஆமென்.

കിന്റിസ്ക്വഖിത് பത്തിധിல്

REV. V.SAMUEL JEBARAJ

STORY FOR THE MONTH

Abrams, Minnie F. (1859-1912) - "Pentecostal Revival in India"

Minnie Abrams (1859-1912), in many ways, was a typical woman in the American Midwest in the late nineteenth century. However, everything changed when she heeded God's call to the mission field. Abrams was reared on a

farm in rural Minnesota and, in her early twenties, became a schoolteacher. After a few years in the classroom, however, she sensed that God was

leading her in a new direction. She attended a Methodist missionary training school in Chicago and, in 1887, set sail for Bombay, India.

In Bombay, Abrams helped to establish a boarding school for the children of church members. Not content to stay within the walls of missionary compound, she learned the Marathi language so that she could engage in personal evangelism. Ultimately, she became a fulltime evangelist and began working with Pandita Ramabai, a leading Christian female social reformer and educator. Abrams worked with Ramabai at her Mukti Mission, a school and home for famine victims and widows.

After hearing news of revival in Australia (1903) and Wales (1904-1905), Abrams, Ramabai, and others began seeking a restoration of the spiritual power they read about in the New Testament. They formed a prayer group, and about 70 girls volunteered to meet daily, study the Bible, and pray for revival. Beginning in 1905, several waves of revival hit the Mukti Mission. The prayer group grew to 500, and many of the girls reported spiritual experiences that seemed to repeat what they found in the Book of Acts. Some prophesied, others received visions, and yet others spoke in tongues. Abrams wrote about the revival, which became the foundation for the Pentecostal movement in India, in the July 1909 issue of the Latter Rain Evangel. Her account was republished in the May 19, 1945, issue of the Pentecostal Evangel.

According to Abrams, the revival came to India because of deep prayer, consecration, and repentance. During the daily prayer meetings, the girls memorized Scripture, became deeply aware of their own sinfulness, and hungered for righteousness and an outpouring of God's Spirit.

Abrams recalled, "I cannot tell you how I felt in those days of repentance at Mukti when the Holy Spirit was revealing sin, and God was causing the people to cry out and weep before Him." The girls who had been touched by revival did not stay put; they fanned out into surrounding villages and brought the gospel to anyone who would listen.

Abrams recounted that revival at the Mukti Mission included not just remorse over sin, but also incredible joy that followed repentance. She wrote that "ripples of laughter flowed" in prayer meetings, that some of the girls began dancing in the back of the room, and that they were filled with a "deeper joy."

According to Abrams, the early Indian revival provided valuable lessons for Christians everywhere. She also gave a warning to readers that is just as applicable today as it was in 1909: "the people of God are growing cold and there is a worldliness and an unwillingness to hear the truth and to obey it."

How can we have revival today? Abrams offered the following admonition: "If you want revival you have to pour your life out. That is the only way. That is the way Jesus did. He emptied Himself; He poured out His life; and He Poured out His life's blood." Minnie Abrams wrote convincingly and convictingly from experience. She and countless other Pentecostal pioneers followed Christ's example and poured their lives into serving others and building God's kingdom.

BIRTH OF A SONG

(Haldor Lillenas – "God Leads His Dear Children Along")

Haldor Lillenas, founder of a noted music-publishing company, made his way to the United States from Scandinavia.

His first years in this country were hard, but a kind lady befriended him and taught him the English language. More importantly, perhaps, she told him the story of Christ and led him to know the Savior in his heart. Many times, she sang to him a comforting song entitled God Leads His Dear Children Along.

Years later, he began thinking about the song that had been so meaningful to him in his youth and decided to find out something about its writer, C.A. Young. He discovered that the songwriter had passed away, but that his widow was living in a nearby town.

www.csitamilchurchpune.org

contactus@csitamilchurchpune.org

Haldor drove out to the little town and found her in a poor house. His excitement mounted as she told him this story:

My husband and I were married while we were very young. God gave us a wonderful life together; he led us from day to day. We had so much of Jesus. But then God took my husband. Now God has led me here, and I'm so excited and glad about it! God has used me in this place. Isn't it wonderful that God leads his children day by day and step by step?

Many people come to this place and they are so sad and in such great need. They need help and comfort. I have been able to cheer many of them and lead scores of them to the Lord Jesus Christ. How thankful I am that God has brought me to this place, where I can be of so much help to these people!

Haldor Lillenas was deeply moved by Mrs. Young's words and excited that he had found more than just a story

behind a gospel song. He had found a Christian woman completely surrendered to God's will for her life.

God Leads Us Along

1 In shady, green pastures, so rich and so sweet. God leads His dear children along; Where the water's cool flow bathes the weary one's feet, God leads His dear children along.

Chorus Some thro' the water, some thro' the flood, Some thro' the fire, but all thro' the blood; Some thro' great sorrow, but God gives a song, In the night season and all the day long.

- 2 Sometimes on the mount where the sun shines so bright, God leads His dear children along; Sometimes in the valley, in darkest of night, God leads His dear children along.
- 3 Tho' sorrows befall us, and Satan oppose, God leads His dear children along; Through grace we can conquer, defeat all our foes, God leads His dear children along.
- 4 Away from the mire, and away from the clay, God leads His dear children along; Away up in glory, eternity's day, God leads His dear children along.

ARTICLES FOR THE MONTH

உங்களுடைய ஆவிக்குரியத் தன்மையைச் சோதிப்பது உங்களுடைய நாவுதான்

- சகரியா பூணன்

வேதத்திலுள்ள யாக்கோபு 3-ஆம் அதிகாரமானது நாவின் பயன்பாட்டைப் பற்றிப் பேசும் ஒரு பெரிய அதிகாரமாகும். நம்முடைய பேச்சிலே நாம் ஞானமாய் இருக்க வேண்டுமென நீதிமொழிகள் புத்தகமும் அதிகமாகப் பேசுகின்றது.

பெர்தெகோஸ்தே நாளில் ஜனங்களின் மீது வந்து அமர்ந்தது ஒர் அக்கினிமயமான நாவுதான். துரதிருஷ்டவசமாக, நாம் பேச்சிலே மிகவும் கவனமாய் இருக்க வேண்டுமென கிறிஸ்தவ வட்டாரத்திலே அதிகமாக வலியுறுத்தப்படுவதில்லை. நீங்கள் தேவனைக் கருத்தாய் சேவிக்க வேண்டுமென விரும்பினால், நாவைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற விஷயத்தை நீங்கள் அதிக சீரிஸாக எடுக்க வேண்டும். தேவனைச் சேவிப்பதில் நீங்கள் மிகவும் சீரியஸான நபராக இருந்தால், நாவைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற விஷயத்தில் மிகவும் சீரியஸாக இருந்தாக வேண்டும். அநேகப் பிரசங்கிகள் மேடையில் நின்று பேசுவதற்கு தேவனுடைய வார்த்தை எதுவுமின்றி இருப்பதற்கான முக்கியக் காரணங்களில் ஒன்று அவர்கள் இந்தப் பகுதியில் தோல்வி அடைந்திருப்பதுவயாகும். நீங்கள் தேவனுக்கு ஒரு பேச்சாளனாக இருக்க வேண்டுமானால், நீங்கள் முதலாவதாக, உங்களுடைய அன்றாட வாழ்வில் மேற்கொள்ளும் உரையாடல்களில், "தீழ்ப்பானவற்றிலிருந்து விலையேறப் பெற்றதைப் பிரித்தெடுக்க வேண்டும்" (எரே 15:19). நீங்கள் உங்களுடைய சாதாரண உரையாடல்களின் போது, வீணான வார்த்தைகளைப் பேசுவீர்களானால், மேடையில் நின்று பேசும் போது, தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை உங்களுக்குத் தருவார் என எதிர்ப்பார்க்கக் கூடாது. பணத்தில் உண்மையில்லாமல் இருப்பது இரண்டாவது காரணமாகும். தேவன் தமது வார்த்தையிலுள்ள ஐஸ்வரியத்தை பண விஷயத்தில் உண்மையில்லாமல் இருப்பது இரண்டாவது காரணமாகும். தேவன் தமது வார்த்தையிலுள்ள ஐஸ்வரியத்தை பண விஷயத்தில் உண்மையில்லாக பிரசங்கிகளை நம்பி ஒப்படைப்பதில்லை (லூக் 16:11).

குதிரையை நம் இஷ்டப்படி தேவையான திசைகளில் திருப்பி, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, அதனுடைய வாயில் போடப்படுகிற கடிவாளத்திற்கு ஒப்பானதுதான் நம்முடைய நாவாகும் (யாக் 3:3). கடிவாளமின்றி தறிகெட்டு ஓடுகின்ற குதிரைகளெல்லாம் ஒன்றையும் சாதிப்பதில்லை. ஆனால் கடிவாளத்தைத் தங்களுடைய வாய்களில் போடவும், அதன்படி நடத்தப்படவும் அனுமதிக்கிற குதிரைகள்தான், பந்தயங்களில் பங்கேற்று, பரிசுகளைத் தட்டிச் செல்கின்றன. நீங்கள் உங்களுடைய வாழ்க்கையின் மூலமாக தேவனுக்கென்று எதையாவது சாதிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், உங்களுடைய வாயிலும் ஒரு கடிவாளத்தைப் போடும்படி அவருக்கு விட்டுக் கொடுங்கள். உங்களுடைய பேச்சுக்கள் அனைத்தையும் ஆண்டவரையே கட்டுப்படுத்தும்படி, அவரிடத்தில் கேளுங்கள்.

நாவானது, கப்பலிலுள்ள சுக்கானுக்கும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது (யாக் 3:4). சுக்கான் என்பது ஒவ்வொரு கப்பலிலும்,படகிலும் அதன் பின்புறத்தில் ஒரு சிறிய எஃகு தகடாகும். நீங்கள் அந்தச் சுக்கானை ஏதாவதொரு திசையில் திருப்பினால், அந்த முழுக் கப்பலும் அத்திசையிலேத் திரும்பும். ஒரு சிறு துண்டு உலோகமானது, ஒரு மாபெரும் கப்பலானது எத்திசையில் பயணிக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது.

உங்களுடைய நாவுதான் உங்களுடைய ஆவிக்குரிய தன்மையைச் சோதிப்பதாக உள்ளது. அது உங்களுடைய செயல்பாடுகளையும், வேத அறிவையும் பொறுத்ததல்ல. நீங்கள் உங்களது நாவைப் பயன்படுத்தும் விதத்தை எனக்குக் காட்டுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் ஆவிக்குரியவரா, இல்லையா என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லி விடுகிறேன். நாவின் முக்கியத்துவத்தை நமக்குச் சொல்லுவதற்காகவே, யாக்கோபு இந்த உதாரணங்களை எல்லாம் நமக்கு முன்வைக்கிறார். நாவு என்பது நமது உடலின் ஒரு சிறு பகுதிதான் என்றாலும், அது எவ்வளவு பெரிய தீயைப் பற்றி வைக்கக்கூடியதாக உள்ளது (யாக் 3:5). அநேக விசுவாசிகளின் நாவுகள் நரகத்தின் அக்கினியினால் கொளுத்தப்படுகிறவையாய் இருக்கின்றன (யாக் 3:6).

"நாவை அடக்க ஒரு மனுஷனாலும் கூடாது" (யாக் 3:8). சர்கஸில், சிங்கங்களையும், புலிகளையும் கூட அடக்கி வைத்துள்ளனர். அங்குள்ள சிங்கத்தின் வாயினுள் சிலர் தங்களுடைய தலையை வைப்பதுண்டு. ஆனாலும் அவை அவர்களைக் கடிப்பதில்லை. ஆனால் ஒரு மனிதாலும் தன் நாவை அடக்க முடிந்ததில்லை. இந்தப் பிரச்சனைக்கான தீர்வுதான் என்ன?. நம்முடைய நாவை பரிசுத்த ஆவியானவர் அடக்கட்டும் என்று அவரிடத்தில் ஒப்புக் கொடுப்பதுதான் இதற்கான தீர்வாகும். ஆகவேதான், பெந்தெகோஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்த போது, அங்கிருந்த ஜனங்களின் தலைகளின் மேல் அக்கினிமயமான நாவுகளாக இறங்கினார். அதன் மூலமாக பரிசுத்த ஆவியானவர், "நான் இப்பொழுதிலிருந்து உங்களுடைய நாவுகளை தேவனுடைய அக்கினியைக் கொண்டு, அடக்க விரும்புகிறேன்" எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அநேகக் கிறிஸ்தவர்கள் இவற்றையெல்லாம் இன்னும் அறியவே இல்லை.

பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கிக்கிற பலர், தங்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்கிறவர்கள் எல்லா நேரத்திலும் தங்களுடைய தாய் மொழியில் கிருபை பொருந்திய வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும் என்று விரும்புவதைக் காட்டிலும், அந்நிய பாஷைகளில் பேச வேண்டும் என்பதைத்தான் விரும்புகின்றனர். இது மிகத் துக்ககரமான விஷயமாகும். இதன் விளைவாகத்தான் "அந்நிய பாஷைகளைப்" பேசுகிறவர்களின் மத்தியில் போலிகள் மலிந்துவிட்டன.

நான் என்னுடைய பரமத் தகப்பனிடத்தில் பேசுவதற்கு, நான் அறியாத வேறொரு மொழியிலே அவருடன் பேசுகிற வரத்தைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் எனக்குத் தந்திருக்கின்றார். அதற்காக நான் அவரைத் ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். ஆனால் இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் தாய் மொழியிலே பேசுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எனக்கு உதவியிருக்கிறார். அதற்காக நான் இன்னும் அதிகமாக அவரை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். இப்படியாகத்தான் நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றிருக்கிறோமா அல்லது பொய்யின் ஆவியைப் பெற்றிருக்கிறோமா என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும். இந்த சோதனையை உங்களுக்குப் பொருத்திப் பாருங்கள்: "உங்களுடைய தாய் மொழியில் கட்டுப்பாடுடன் இருக்க இயலுமா?" இல்லையேல், நீங்கள் பெற்ற எல்லா ஆவிகளையும் புறக்கணித்துவிட்டு, மீண்டுமாய்ப் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பும்படி தேவனைத் தேடுங்கள். எல்லா சமயத்திலும் கிருபை பொருந்திய வார்த்தைகளைப் பேசுவதற்கு வல்லமை வேண்டும் என்று தேவனிடத்தில் சொல்லுங்கள். பரிசுத்த ஆவியினால் மட்டுந்தான் நாவை அடக்க முடியும். சபைக் கூட்டங்களில் தேவனைத் துதிப்பதையும், அதன் பின்பு மனுஷரைச் சபிப்பதையும் உங்களால் எப்படிச் செய்ய முடிகின்றது (யாக் 3:9)?

Your Tongue Is the Test of Your Spirituality

- Zac Poonen

James - Chapter 3 is a great chapter in the Bible about the use of the tongue. The book of Proverbs also speaks a lot about being wise in our speech.

On the day of Pentecost it was a tongue of fire that came upon people. Unfortunately, carefulness in our speech is not sufficiently emphasised in Christendom. If you are serious about serving God, you must take the matter of controlling your tongue very seriously. Failure in this area is one of the main reasons why many preachers don't have the word of God when they speak. If you want to be a spokesman for God, you must first of all, "remove all the worthless from the precious" in your ordinary day-to-day conversation (Jeremiah 15:19). If you speak idle words in your ordinary conversation, you cannot expect God to speak through you when you stand in the pulpit. A second reason is unfaithfulness with money. God does not give true riches from His Word to preachers who are unfaithful with money (Luke 16:11).

The tongue is like the bit that is put into a horse's mouth with which the horse can be controlled and turned in any direction (James 3:3). Horses that don't have a bit in their mouth will run wild - and such horses accomplish nothing. Horses that win prizes in races are those that allow themselves to be controlled by the bits in their mouths. If you want to accomplish something with your life for God let Him put a bit and a bridle in your mouth. Tell the Lord that you want Him to control your speech totally.

The tongue is also compared to the rudder of a ship (James 3:4). The rudder is a small steel-plate at the rear-end of every boat and ship. When you turn the rudder one way the ship turns in the same direction. It is a small piece at the back of the ship that turns a huge ship in the direction it should go.

Your tongue is the test of your spirituality - and not your activity or your Bible-knowledge. Show me the way you use your tongue and I will tell you whether you are a spiritual person or not. James uses all these examples to show us the importance of the tongue. It's only a small part of the body, but what a fire it can start (James 3:5)! Many believers' tongues are set on fire with the fire of hell (James 3:6).

www.csitamilchurchpune.org contactus@csitamilchurchpune.org

Welcome articles for Mag., contactus@csitamilchurchpune.org Ipage/250words by 15th May'17

"Nobody can tame the tongue" (James 3:7, 8). In a circus, even lions and tigers are tamed - and some men even put their heads inside the lion's mouth - and the lion doesn't bite them off. But no-one can tame the tongue. What is the solution for this problem? We must ask the Holy Spirit to tame it in us. That was why when the Holy Spirit fell upon people on the day of Pentecost, a tongue of fire rested on their heads. The Holy Spirit was saying thereby, "I want to control your tongue with the fire of God from now on." Many Christians haven't understood this.

It's a great tragedy that many who preach the baptism in the Holy Spirit today are more eager to get people speak in other tongues than to lead them to speak graciously at all times in their mother tongue. This is what has resulted in many counterfeits among those who "speak in tongues".

The Holy Spirit has given me the gift of speaking in an unknown language to my heavenly Father, and I praise Him for that. But above all, He enabled me to control my mother tongue - and I praise Him even more for this. This is how we can know whether we received the Holy Spirit or some other false spirit. Apply this test to yourself: "Can you control your mother tongue?" If not, reject every other spirit you have received and seek God again to be filled with the Holy Spirit. Tell God that you want to have the power to speak graciously at all times. Only the Holy Spirit can tame the tongue. How can you bless God in the church-meeting and then curse men afterwards (James 3:9)?

BIBLE QUIZ FOR THE MONTH

வேதாகமப் பகுதி : நியாயாதிபதிகள் 13 to 21 வரை

1. G	சாரேக்குப் பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு பெண்ணின் பெயர் என்ன?	
	விலைமாது	
	காசா ஊரைச் சேர்ந்தவள்	
	தெலீலா	
2. நீ	மலடியாய் இருந்ததால் இதுவரை குழந்தை பெற்றெடுக்கவில்லை.யார் அவள்?	
	சாராள்	
	மனோவாகு மனைவி	
	அன்னாள்	
3. அந்நாள்களில் இஸ்ரயேலுக்கு அரசன் கிடையாது.ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பார்வையில் நேர்மை எனப்பட்டதைச் செய்த கொண்டிருந்தனர் என்று எந்த அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம்?		
	21 ம் அதிகாரம்	
	14 ம் அதிகாரம்	
	17 ம் அதிகாரம்	

	லவியராகிய ஒருவர் ஒரு கத்தியால் தம் மறுமனைவியின் உடலை எத்தனை துண்டுகளாக வெட்டி, இிஸ்ரயேலின் எல்லா திக்கும் அனுப்பி வைத்தார்?
	12 துண்டுகள்
	10 துண்டுகள்
	3 துண்டுகள்
5. Q	இன்று இஸ்ரயேலிலிருந்து ஒரு குலம் துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது.அது எந்த குலம் என்று வாசிக்கிறோம்?
	யூதா குலம்
	லேவி குலம்
	பென்யமின் குலம்
6. ส	னது பெயரை ஏன் கேட்கின்றாய்? அது வியப்புக்கு உரியது. இது யார் கூற்று?
	கடவுள்
	ஆண்டவரின் தூதர்
	ஆண்டவர்
7. த	ாண் குலத்தோர் அறுநூறு பேர் போர்க்கோலம் தாங்கி எந்த, எந்த, ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு சென்றனர்?
	சோராவிலிருந்தும், எசத்தாவோலிருந்தும்
	எப்ராயிம் மலைநாட்டிலிருந்து
	கிரியத்திலிருந்தும் , சோராவிலிருந்தும்
8. .	யூண்டவரின் ஆவி ஆற்றலுடன் அவர்மீது இறங்கியது.யார் மீது என்று வாசிக்கிறோம்?
	இளைஞர்கள் மீது
	மனோவாகு
	ச <u>ி</u> ம்சோன்
	ாண் தொடங்கிப் பெயர்செபா வரையிலும், கிலயாது நாட்டிலும் இருந்த மக்கள் ஒரே கூட்டமைப்பாக ஆண்டவர் திருமுன் கே ஒன்று கூடினர்?
	பெயர்செபா
	மிஸ்பா
	கிலயாது
10.	பென்யமின் மக்களுள் மடிந்தோரின் எண்ணிக்கை மொத்தம் எவ்வளவு பேர்?
	25,000 பேர்கள்

	18,000 பேர்கள்
	20,000 பேர்கள்
	உம்மிடமிருந்து வெள்ளிக்காசுகள் திருடப்பட்டதைப் பற்றி என் காதுபடச் சபித்துக் கூறினீரே !!
	1000 வெள்ளிக்காசுகள்
	1100 வெள்ளிக்காசுகள்
	1110 வெள்ளிக்காசுகள்
	அவளுடைய இளைய சகோதரி அவளைவிட அழகாக இல்லையா என்று சொன்னது யார்?
	சிம்சோனின் மனைவி
0	பெலிஸ்திய வாலிபன்
	சிம்சோனின் மாமனார்
13. ச	எதில் உமது பெரும் வலிமை உண்டாயிருக்கிறது என்று தெலீலா சிம்சோனிடம் கேட்ட பொழுது எத்தனை தடவை பொய ான்னான்?
	3 தடவை
	2 தடவை
	4 தடவை
	சிம்சோன் எத்தனை நரிகளை பிடித்தார்?
	400
	300
	200
	கழுதையின் பச்சை தாடை எலும்பைக் கொண்டு சிம்சோன் எத்தனை பேரைக் கொன்றான்?
	100 பேரை
	200 பேரை
	1000 பேரை